

عوبدیا

کتاب عوبدیا کوچکترین کتاب عهد عتیق است. درباره نویسنده آن، عوبدیا اطلاعات بسیار جزئی در دست است.

بیبست و یک آیه این کتاب از قوم ادوم سخن می‌گوید. این قوم از عیسو، برادر یعقوب بوجود آمدند. سرزمین آنها در جنوب دریای مرده قرار داشت. بین قوم اسرائیل و قوم ادوم بیشتر اوقات درگیری بوده است. ادومی‌ها در جنگ با بنی‌اسرائیل، گاهی از فلسطینی‌ها یاری می‌جستند.

کتاب عوبدیا می‌گوید که ادومی‌ها را خدا نابود خواهد کرد، زیرا آنها با کمک سایر قوم‌ها در صدد نابودی قوم خدا برآمده‌اند. اما ادومی‌ها گمان می‌کنند دست خدا به آنها نمی‌رسد و او چنین کاری نمی‌تواند انجام دهد. پاسخ خداوند به قوم ادوم چنین است: «اگر همچون عقاب به اوج آسمانها بروی و آشیانه خود را بین ستارگان برپا داری، تو را از آنجا به زمین می‌آورم.» عوبدیا به ادومی‌ها گوشزد می‌کند که تمام دنیا به خداوند تعلق دارد، و روزی خداوند بر آن حکومت خواهد راند.

مجازات ادوم

دوستان مورد اعتمادت، برایت دام می‌گذارند و تو

از آن آگاه نخواهی شد.»

⁸خداوند می‌فرماید: «در آن روز در سراسر ادوم حتی یک شخص دانا باقی نخواهد ماند! زیرا من همه دانیان* ادوم را از حماقت پر می‌سازم. ⁹دلیرترین سربازان تیمان، هراسان و درمانده شده نخواهند توانست از کشتار جلوگیری کنند.

خداوند، آینده سرزمین ادوم را در رؤیایی به عوبدیا نشان داد.

از جانب خداوند خبر رسیده که قاصدی با این پیام نزد قوم‌ها فرستاده شده است: «آماده شوید تا به جنگ ادوم برویم.»

²خداوند می‌فرماید: «ای ادوم، تو را در میان ملت‌ها خوار و ضعیف می‌سازم.

³«از اینکه بر صخره‌های بلند ساکن هستی به خود می‌بالی و با غرور می‌گویی: «کیست که دستش در این بلندیها به من برسد!» خود را گول نزن! ⁴اگر همچون عقاب به اوج آسمانها بروی و آشیانه خود را بین ستارگان برپا داری، تو را از آنجا به زمین می‌آورم.

⁵«اگر دردها شبانگاه آمده تو را غارت می‌کردند به مراتب برای تو بهتر می‌بود، زیرا همه چیز را نمی‌بردند! یا اگر انگورچینان به سراغ تو می‌آمدند پس از چین انگور خوشه‌ای چند باقی می‌گذاشتند! ⁶ولی وقتی به جنگ دشمن بیفتی تمام ثروت تو به یغما خواهد رفت و چیزی برای تو باقی نخواهد ماند.

⁷«تمام همپیمانانت دشمن تو می‌شوند و دست به دست هم داده، تو را از سرزمینت بیرون می‌رانند.

دلیل مجازات ادوم

¹⁰«بسیب ظلمی که به برادر خود اسرائیل کردی رسوا و برای همیشه ریشه کن خواهی شد؛ ¹¹زیرا اسرائیل را به هنگام سختی و احتیاجش ترک کردی. وقتی که مهاجمان، ثروت او را غارت می‌کردند و بر اورشلیم قرعه انداخته، آن را میان خود تقسیم می‌نمودند، تو کنار ایستاده، خواستی هیچ کمکی به او بکنی و مانند یکی از دشمنانش عمل نمودی.

¹²«تو نمی‌بایست این کار را می‌کردی. وقتی که او را به سرزمینهای بیگانه می‌بردند تو نمی‌بایست می‌نشستی و او را تماشا می‌کردی. در روز مصیبتش نمی‌بایست شادی می‌کردی و زمانی که در

* ادوم به دلشن حکیمان و دانایان معروف بود. ایفاز تیمانی، دانترین دوست ایوب نیز از ادوم بود. نگاه کنید به ایوب 4.

پیروزی اسرائیل

¹⁷ «ولی کوه مقدس من در اورشلیم، پناهگاه و محل نجات خواهد شد. اسرائیل سرزمین خود را دوباره تصرف خواهد نمود¹⁸ و مانند آتش، ادوم را خواهد سوزاند بطوری که از ادوم کسی باقی نخواهد ماند.» این را خداوند می‌فرماید.

¹⁹ اهالی جنوب یهودا، کوهستان ادوم را اشغال خواهند کرد و اهالی جلگه‌های یهودا، دشتهای فلسطین را تصرف نموده، دوباره مراتع افرایم و سامره را به چنگ خواهند آورد و قبیله بنیامین، جلعاد را خواهد گرفت.²⁰ تبعیدشدگان اسرائیلی مراجعت نموده، فینیقیه را تا صرفه در شمال، اشغال خواهند کرد و آنانی که از اورشلیم به آسیای صغیر به اسارت رفته بودند، به وطن خود بازگشته، شهرهای جنوب یهودا را خواهند گرفت.²¹ فاتحان اورشلیم بر سرزمین ادوم حکومت خواهند کرد و خداوند، پادشاه ایشان خواهد بود!

سختی بود نمی‌بایست به او می‌خندیدی.¹³ روزی که اسرائیل گرفتار این مصیبت و بلا شده بود، تو نیز به او بدی رساندی و رفته، غارتش کردی.¹⁴ بر سر چهار راهها ایستادی و کسانی را که سعی می‌کردند فرار کنند کشتی. در آن زمان وحشت و پریشانی، بازماندگان اسرائیل را دستگیر نموده، تحویل دشمن دادی.

مجازات قومها

¹⁵ «من، خداوند بزودی از تمام قومها انتقام خواهم کشید. ای ادوم، همانطور که با اسرائیل رفتار کردی، با تو نیز به همانگونه رفتار خواهد شد. هر چه کردی بر سر خودت خواهد آمد.¹⁶ بر بالای کوه مقدس من، جام مکافاتم را نوشیدی، قومهای دیگر نیز آن را خواهند نوشید. آری، آنها خواهند نوشید و از بین خواهند رفت و اثری از آنها باقی نخواهد ماند.